

پیام شاهزاده رضا پهلوی

بمناسبت

سالگرد سی امین سال تولد مصیبت بارترین حکومت تاریخ ایران

۲۲ بهمن ماه ۱۳۸۷

هم میهنان عزیزم،

در آستانه سالگرد انقلاب اسلامی، سخنانم با شما بیشتر از آن که در برشمردن مصیبت های سی سال گذشته باشد به قصد یادآوری افق بلند و روشن فردای ایران است. بدون اطمینان به برآمدن چنین افقی مقاومت و پیکار سی ساله شما به فرجام نخواهد رسید. هیچ ایرانی آگاه به سرافرازی های تاریخ کهن وطن و سربلند از فرهنگ و تمدن نام آورش نمی تواند و نباید نومید از آینده روشن ایران باشد. افسرده از نیازهای برنیامده و آزادی های سرکوب شده، ایران را از پرتگاهی که در آن فرو افتاده بیرون نمی توان کشید و دوباره نمی توان ساخت، تنها با دلی انباشته از امید به پیروزی و خاطری مطمئن از آینده ای درخشان و درخور ایران است که می توان به چنین فردایی دست یافت. در یک کلام، بدون این امید و اطمینان، ادامه و گسترش پیکار علیه حاکمان فاسد و بی کفایت به فرجام نیک نخواهد رسید.

من در این سالگرد نامبارک، از سویی، مقاومت دلیرانه جوانان هوشمند ایران را، تلاش بی وقفه و تحسین برانگیز زنان شیردل و مصمم ایران را می ستایم و آن را بهترین نشان روحیه تسلیم ناپذیر و اراده راسخ اکثریت قاطع هم میهنانم به ادامه پیکار می دانم؛ پیکاری که به یقین تا رهایی ایران از چنگ دشمنان و ویرانگران وطن پایان نخواهد گرفت. از سوی دیگر، معتقدم در سی سالی که از عمر زیان بار رژیم می گذرد رهبرانش هیچگاه بیشتر از امروز احساس ضعف و زبونی نکرده اند، زیرا بیشتر از همیشه در دنیا محکوم و منزوی و در ایران مطرود و متزلزل اند. نشانه های اختلاف و کشمکش میان مراکز قدرت و کارگردانان انحصارطلب حکومت رو به فزونی است. تشدید فعالیت های تبلیغاتی داخلی و خارجی رژیم و تلاش روزافزون آن برای پرده پوشی برنابسامانی های همه جانبه اقتصادی کشور، و مهم تر از همه اصرارش را برگسترش دخالت ها و ماجراجویی های خطرناک در منطقه و بر تحریک دیگران با ادامه تلاش هایش، آن هم به هر بها، برای دستیابی به سلاح های هسته ای و موشکی، نیز باید گویای ناتوانی روزافزونش شمرد. به این ترتیب، با گسترش جنبش های اعتراضی و حق طلبانه در شهرهای گوناگون ایران از یکسو، و پیدایش آثار ضعف و انزوای روزافزون رژیم از سوی دیگر است که می توان به پیروزی نهایی ملت از همیشه مطمئن تر شد.

هم میهنان آزاده ام،

راندن رژیم خودکامه و ویرانگر از عرصه قدرت و حکومت تنها مقدمه ای برای پیروزی نهایی شماست. آزادی خود را از زیر بار نکبت و تباهی دوران کنونی تنها مرحله نخست در تحقق آرمان های دیرین و برآورده شدن نیازهای سرکوب شده خویش بشمارید. زیرا پیروزی نهایی شما هنگامی متحقق خواهد شد که امکانات ضروری برای شکوفایی استعدادهای بیکران فرزندان ایران با بهره جویی از منابع سرشار وطن، و استقرار نهادهای دموکراتیک و پاسخگو، فراهم آید. حرکتی که از یک سده پیش با انقلاب مشروطیت در ایران آغاز شد، و با استقرار حکومت متظاهران به اسلام وحشیانه به بند کشیده شد، معطوف به فراهم آوردن همین امکانات بود. این حرکت تاریخی را می توان و باید از سرگرفت و امکاناتی را، که علیرغم تلاش مستمر دشمنان خانگی ایران از میان نرفته اند، باز فراهم آورد و در جبران فرصت هایی طلایی از دست رفته در سال های سیاه از فرصت های نوین که به یقین پدیدار خواهند شد بهره جست. به یاری چنین امکانات و فرصت هایی است که شما خواهید توانست به راه پیشرفت و آبادانی میهن گام نهید، آزادانه و بی بیم از تهدید و خشونت و شلاق و زندان به کار و زندگی شایسته خویش دست یابید، و مهم تر از همه مسیر صلح و مسالمت و همزیستی با همه هموطنان خویش از هر کیش و قوم و زبان، و با همه مردم جهان را، از سرگیرید.

هم میهنان مبارزم،

اجازه ندهید اسارت سی ساله در زندان تاریک رژیم امید به روشنی آینده را نیز از شما به غارت برد. سی سال مصاف با دشمن، هرچند با دشمنی بی رحم و خونریز، در برابر سه هزار سال تاریخ پرنشیب و فرازی که آکنده از پیروزی های درخشان بردشمنان گوناگون ایران بوده است، لحظه ای بیش نیست. هرگز از یاد نبرید که گرچه کوربینی حاکمان کنونی بهره وری از بخش بزرگ از ذخایر عظیم ایران در مشکل، اگر نه محال، ساخته، سرزمین کهن ما هنوز صاحب وسیع ترین منابع انرژی در دنیاست. هرگز فراموش نکنید که گرچه رژیم بی کفایت و ماجراجو سرزمینی را که روزی صاحب بزرگترین تصفیه خانه جهان بود امروز ناچار به وارد کردن بیش از چهل درصد از مصارف نفت و بنزین خود از دیگر کشورهای جهان کرده، کارگران و مهندسان توانا و مجرب ایران خواهند توانست در شرایط مناسب تاسیساتی عظیم تر و پربارتر از گذشته در برپا سازند. مطمئن باشید که اگر امروز پس از گذشت سی سال از حکومت ویرانگران، هنوز سالانه بیش از صد هزار تن از فرزندان مستعد شما جلای وطن می کنند، با تولد دوباره ایران بسیاری از آن فرزندان به سوی دیار کهن، اما آزاد، سرازیر خواهند شد و در بازسازی آن نقشی ارزنده ایفا خواهند کرد. تردید نکنید که امروز نام نیک و خاطره انگیز ایران در جهان را سایه ای سیاه و هراسناک از ذهن ها پنهان کرده است، و اگر شمار دوستان ایران در دنیا از انگشتان دست تجاوز نمی کند، در فردای روشنی که به یقین در انتظار ماست نام ایران شأن و اعتبار از دست رفته را بازخواهد یافت و هیچ ملت و دولتی نخواهد بود که دست صلح و دوستی و یاری به سوی ایران دراز نکند.

هم میهنان عزیزم،

در سالگرد رژیمی که در سی سالگی عجزه ای صد ساله می نماید جای غم خوردن و زانو به برگرفتن نیست. زمان سرشارشدن از امید به رهایی است. وقت آن است که همت ها را برای کوتاه

کردن عمر این عجوزه دو چندان کنیم، به استقبال آینده رویم و بیشتر از همیشه مطمئن باشیم که دیر نخواهد پائید که بار دیگر همراه با همهٔ جوامع آزاد و پیشرفتهٔ جهان به سوی افق روشنی که در انتظار وطن ماست گام بر خواهیم داشت.

خداوند نگهدار ایران باد

رضا پهلوی